

Mistrovství ČR v 10 tancích 2012

17. března ve Sportovní hale University Palackého v Olomouci – Lázcích se odehrálo vlastně poslední letošní mistrovství v disciplínách pro jednotlivé páry (zbývá ještě MČR klubových družstev a formací). Vyhlášovatel a zároveň pořadatel Český svaz sportovního tance se s důvěrou obrátil na Klub sportovního tance QUICK Olomouc (odpovědní zástupci pořadatele manželé Opravilovi), Universitu Palackého v Olomouci (spolupořadatelé) a Taneční školu Coufalovi v Olomouci (spolupořadatelé). Nebylo jistě jednoduché zainteresovat PSVS jako generálního partnera, Reticulum a Bus Line coby hlavní partnery, a řadu dalších partnerů a mediálních partnerů (m.j. ČT 4 vysílá záznam, opět s komentářem paní prezidentky Ing. Evy Bartuňkové). Vše bylo přímo vzorně připraveno, a jen tak bylo možno únosně zvládnout některé neplánované problémy stran nového licencovaného systému hodnocení a bezdrátového přenosu z PDA přístrojů v rukou porotců do centrálního vyhodnocovacího počítače, a problémy s výměnou reproboden Taneční školy ZITA, která ovšem na druhé straně výběrem skladeb podnítila taneční páry k poutavým výkonům. Vedoucí soutěže Ing. Leoš Siegel, odborný dozor Mgr. Jaromír Skotal a sčítatelé Jana Siegelová, Martin Herodek i Jiří Továrek museli vyvíjet opravdu vysoké otáčky v operativním odstraňování technických problémů. Ještě, že moderátor Mgr. Viktor Janč dokázal vždy rozptýlit vznikající napjatou atmosféru mezi soutěžícími, diváky i odbornou devatenáctičlennou porotou. Technické problémy v žádném případě nevznikly vinou pořadatelů, akci lze hodnotit jako výborně a bezchybně připravenou. Nakonec vše dobře dopadlo, a máme tedy další mistry v kombinaci a další důležitá pořadí.

Mohu se tedy pustit do odborné kritiky výkonů. Udělám to však trochu jinak, než v hodnocení mistrovského vystoupení v samotné latině a samostatném standardu. Někteří trenéři mi totiž vytýkali, že v předchozích člancích skoro všechny páry chválím. „Ony pak vyrazí do světa a přiváží si nepříliš přesvědčivé výsledky i nepříliš skvělá umístění (většinou, až snad na vzácné výjimky, nejméně dvojciferná pořadí)“. Klady budu tedy šetřit (ty sice mohou někde být uvedeny, a adresně, ale nemusí to být zrovna chvála až do nebes). Záporny však budou probrány paušálně pro každou kategorii zvlášť (podle neadresovaných postřehů si pak jednotliví trenéři mohou své páry zkontrolovat, a pokud by se u nich zmíněné chyby a problémy vyskytovaly, opraví je).

Mládež (nejdříve skončená dopolední soutěž 17 párů):

Stačil jen občasný letmý pohled na parket a bylo hned jasné, kdo zvítězí. Jiří Vala a Aneta Krejčí z TK Gradace Kroměříž to také – už jen dle zběžného pohledu na známky – vyhráli hodně výrazně (18 bodů před druhými, což byl „naměřený“ rekord tohoto MČR) a jsou nejen mistry, ale také jedním z mála stylových českých párů.

Jiří Gross s Terezou Šimáčkovou Madat TŠ Plamínek byli druzí. Ale podíváme – li se na známky: druhé místo jim bylo přisouzeno jen ve dvou tancích (8 x jim vyšlo třetí pořadí). V kuloárech se tomu ale říká (paradoxně stejně jako u prvních) vzácná vyrovnanost!?

Další pár Gradace Kroměříž ve finále Jan Kotek – Jana Dostálová, byl typickým představitelem specialistů (standard – až na jednu výjimku – druhé místo, latina – až na jednu výjimku – páté místo). Celkově tedy třetí (což je zhruba průměr jejich umístění v jednotlivých tancích).

Těžko určit, do jaké skupiny patřili čtvrtí, **Jiří Kejzar s Barborou Koškovou** TK Koškovi Liberec. Dva latinskoamerické tance na druhé příčce by hovořily pro lepší latinu než standard, ale to by nesměli v Paso doble vlastně uzavírat finále – místo 5 až 6!

Dominik Vodička – Barbora Běliková, jeden ze dvou párů zastupujících v závěrečném kole TK Maestro Praha na pátém místě, se přece jenom v interpretacích standardu a latiny viditelně lišil ve prospěch latiny (jak na parketě, tak ve výsledkových tabulkách i když také oni nezvládli jeden latinský tanec – Rumbu – lépe než na pořadí 6).

Kiril Psarev a Jaroslava Tietzová – Sklenářová TK Maestro Praha finále uzavírali, i když šestí byli vlastně jen třikrát. Doporučil bych kontrolu oblečení pána (bílá vestička patří kompletně dovnitř fraku a kalhoty by neměly být tak krátké a úzké).

Tato kategorie se především vyznačovala tím, že většina párů, speciálně ve standardu, dělala všechno možné i nemožné proto, aby se jim **nepodařilo ukázat pěknou, plynulou a chytrou choreografii**. Jeden příklad – hned na počátku soutěže – myslím, že při Waltzu první skupiny: jeden pár tančil neustále „ve stínu páru před ním“ (tedy trpělivě za ním). V okamžiku, kdy se přední pár zastavil a chtěl zatančit, tuším, Rudolfovu zpětnou promenádu, došlo zákonitě ke kolisi. Zadní pár šel k zemi, partnerce spadla dokonce bota, a pár se pak těžko dostával znovu do tempa Resumé: všeobecně katastrofální **Floorcraft** ve standardních tancích!!!

V latině má hodně málo párů opravdu chytré a charakteristické choreografie. Většinou jsou to samé nesmysly, prázdná gesta a nepěkné linie. Také **příběhová linka** dostává často na frak nevhodným **výrazem** tváře. **Rozložený a surový výraz** tváře v Paso doble rozhodně nelze srovnat s **kamennou** tváří **skutečného toreadora**. **Šklebení a náznaky funění** v Rumbě nemají přece pranic společného s **milostným** laděním tohoto tance atd.

Junioři II (Dopolední soutěž 21 párů):

Rutinovaným výkonem (v obou skupinách tanců vypadali zkušeně) zvítězili **Filip Hudlcký a Dita Halířová** z TK All-4-Dance Neratovice. Bylo to však to nejtěsnější možné vítězství (20 bodů pro první, 20 bodů pro druhé a rozhodovalo až pravidlo Scatingu č.10).

Rovnocennými soupeři vítězů však byly, dle mého soudu páry dva. **Michal Bureš – Barbora Píchalová** TK Henzely Swing Kroměříž na druhém místě a.....

.....**Petr Liška – Eliška Smutná** DSP Kometa Brno na třetím postu. Když totiž o pořadí párů bezprostředně za sebou v deseti tancích rozhoduje rozdíl menší než 5 bodů (byly to 4), znamená to, že převaha lepšího není dostatečně zřejmá.

Čtvrtí – **David Felcman s Kateřinou Mičovou** TK Fortuna Zlín – byli sice v tabulkách všech porotců dohromady lepší v latině než ve standardu, avšak mně se to zdálo přesně naopak.

Tomáš Bohunský a Adriana Mašková TK Star Step o.s. Břeclav si vysloužili 17 bodový odstup od čtvrtých. Byly tedy hodně daleko od čtvrtých, ale je možno jejich vyrovnanost v pojetí standardu i latiny označit jako „markantní“?.

Pár **Vítězslav Nosek – Martina Jeřábková** Danza Brno o.s. překvapil svým postupem do finále a ani tam nehrál úplně podřadnou roli (3x pátí ve standardu a rozdíl mezi pátými a jimi 4 body).

Velká většina párů (pánů) této kategorie nemá ve standardu **správnou a koordinovanou swingovou činnost**, takže ke swingu vlastně nedochází (jsou vidět jen směsice komplikovaných kroků, které mění směr násilně)!

Waltzu je vlastní **typický kyvadlový swing těla a nohou**. Swing těla v podstatě začíná již sestupnou fází váhy při **kroku** uvedeném patou s kompresí a odtlačení z pevného bodu ve stojné noze (v třeba v levé noze pro úvod 1. Otáčky vpravo pána). Přes centrální středovou rovnováhu jde váha do pevné základny rovnováhy. Protože následující swing je vlastně kruhový pohyb **okolo pevného bodu**, je nutno tento pevný bod vytvořit (pro 2.-3. Otáčky vpravo je to v pravé straně). Swing těla (vzestupný) pak probíhá podle křivky připomínající nakloněnou satelitní anténu zdola nahoru a je regulován **sklonem**. Swing nohy v kroku 2. je vyvolán **tělem** (tahem a kontrabalancem k této noze). Probíhá kol závěsného bodu v kyčli. Je nutno ale dbát, aby se protahovaná noha příliš neohýbala a vršek jí stále skýtal kontrabalanc. Waltzový swing končí na koci druhého kroku. Kulminace přísunu se potom děje stažením svalů. Stejně to probíhá u **Quickstepu** (jenže v Otáčce vpravo s **časnějším zdvihem** než je **postupný** Otáčky vpravo pro **W**). Ve **Slowfoxu** (Pérový) probíhá také **kyvadlový swing těla a nohou** do časnějšího zdvihu, ale pevné body, kol nichž probíhá jak **sestupná**, tak **vzestupná** fáze swingu těla, se pohybují daleko více než ve Waltzu (ukotvení jedné strany za druhou stranu je progresivní a noha v kyvadlovém stylu švihá jakoby kotvena až v rameni). Celé to pak vypadá jako posouvající se otočné dveře, v druhé části pak **nakloněné** (švih kontrolovaný sklonem). Tvar je dán snížením, kompresí, odtlačení přes centrální balanc do základny rovnováhy a zdvihem. Kyvadlový swing končí, když se objeví zdvih (up), pak následuje opravdu **reálný swing nohou**. Jedna se pohybuje swingem **metronomickým**, kotveným v podlaze, druhá švihem **kyvadlovým**, kotveným v kyčli (noha kotvená v rameni by vylučovala **PRBP**). Tato fáze již není v Pérovém otočná, ale nesmí vyloučit další **sklon**. Některé prameny uvádějí prvou část jako **kyvadlový swing** a druhou část Pérového jako **metronomický swing**.

V latině je to množství **rytmických a stylových chyb**, počínaje Sambou (zde není jasno, kde je 1a2 provázeno zhupem a kde je SQQ nebo QQS bez zhupu, kde je $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$, celá, kde je $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, celá a podobně), přes Rumbu (tvrdí se, že na 4,1 se přenáší váha a krok nastává na 2, ale pro některé oblíbené páry to zřejmě neplatí), Paso (šlapat mezi údery a ještě k tomu neustále po špičkách – i v pochodových krocích je nepřipustné) Jive (neudělat ani jeden tripple time $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$, celá se rovněž někomu odpouští) atd.

Junioři 1 (dřívěji dokončená odpoledně/večerní soutěž 20 párů):

Matyáš Adamec – Natalie Otáhalová pár Taneční školy Hes o.s. Praha se stal mistrem ČR v nejmladší kategorii. Byli jedním ze dvou nejvíce favorizovaných párů (podle výsledku předchozích MČR v latině a standardu). S touto rolí se vypořádali lépe, než spolufavorité a tak se stali zaslouženými vítězi. Vyhráli sice jen jediný tanec (Pasodoble), ale součet umístění jim přece jenom vynesl jednobodový náskok před druhými (to byli ti spolufavorité). Byli z celého pole ale nejpohyblivější.

Druzí **Matěj Butula a Anna Starečková** TK Gradace Kroměříž se tedy nemohli radovat z dalšího titulu, ale mohli být spokojeni alespoň s tím, že ve standardu jako úřadující mistři ČR neprohráli ani jediný tanec. 3 závěrečné latinské tance na čtvrtém místě je však doposaváde (v průběhu) dobrých šancí na titul nakonec zbavily.

Také mistři v latinskoamerických tancích **Daniel Braš s Frances Převorovou** TK Marendi (latinsko americké MČR tančili myslím ještě za LR Cosmetic) uhájili svou pověst v latině (i když v pasu překvapivě byli až třetí). Ve standardu se však výškový rozdíl mezi partnerem a partnerkou nedal přehlédnout (nevyhnuli se jasným šestým místům), ale celkově si zapsali třetí místo.

Alexandr Kalist – Karolina Kouřilová pár TK Fortuna Zlín se nejlépe chytil v Pasodoble, kde svým druhým místem porazil dokonce úřadující mistry v latině. Jinak průměr dalších jejich umístění odpovídal získanému čtvrtému postu.

Pátým **Tomáši Příkrylovi a Sabině Kocmanové** TK Gradace Kroměříž, se podařilo zachovat pověst dobrých standardáků (ve standardu v podstatě druzí), v latině však žádný posun oproti MČR nezaznamenali. Samá pátá místa a vzhledem k tomu, že třetí, čtvrtí a pátí měli stejně bodů (37), mohou mluvit o opravdu smolných pětkách.

Posledním v závěrečném kole **Janu Škodovi s Julií Rezkovou** Madat TŠ Plamínek Praha „utekli“ pátí o celých 17 bodů (hlavně tedy díky latině – pětkrát beznadějně šestí, ale i ve standardu se oproti MČR nechali „předběhnout“ od zlínského páru Kalist – Kouřilová, takže mohli být spokojeni nanejvýš tak s účastí ve finále.

Ve standardních chybách této kategorie vévodí ošklivý **záchvatový kolaps** tanečníků (chlapců) na rozhraní 3 .kroku půlotáčky vpravo a pivotového či spinového pokračování.

Vždyť je nejprve nutno **snížit (lower e/o 3)** v kotníku a pak teprve jít **dolů (down on 4)** ohnutím kolene a při tom již začít protahovat nohu vzad! Vše se dá ještě vyhladit **plynulou eliminací sklonu a rotačním swingem**.

Zaznamenal jsem také několik párů, které uměly **sklon jen na jednu stranu**. Dokonce jeden z finalistů se jakoby **bránil sklonu doprava**.

„Oblíbeným efektem“ je také **primární nášlap na patu ve čtvrtém kroku přeměny a křížení vpřed nebo na vstupu do PP**. Cožpak nestojí v knížkách, z kterých dělali trenéři zkoušky (mnozí jako z jediné odborné literatury): **začátek zdvihu na konci jedna, pokračovat ve zdvihu na 2 a 3, nahoře na čtyři a snížení na konci 4!?** Cožpak tam není napsáno: **Práce chodidel (nášlapy): Pata špička, špička, špička, špička pata!?**

V latině se tu všeobecně nerespektuje správný **postupový a nepostupových** charakter **tanců! Není přece možné tančit Sambu nebo Paso proti směru tance**, i když jsou to **postupové tance! Není přece vhodné čáčovými přeměnami nebo kříženími či otočkami projet přes půl sálu**, nebo **Promenádní chůzí v Jive (pomalou i rychlou) obejít třičtvrtiny sálu a pod**.

Dospělí (Odpoledně/večerní nejvíce prodlužovaná soutěž 28 párů):

Několikanásobní finalisté mistrovství světa a doposaváde osminásobní mistři ČR v kombinaci deseti tanců **Martin Dvořák a Zuzana Šilhánová Madat** TŠ Plamínek Praha ohlásili předem ukončení své kariéry v této disciplíně. Jejich výsadní postavení nebylo ani tentokrát výrazněji ohroženo, i když osmnáct jedniček, které ztratili se svými soupeři, bylo rekordem v dlouhodobé historii jejich kralování. 18 ze 110 však je opravdu malý podíl a jedenáctibodový náskok před druhými je dostatečný, aby mohli tvrdit, že vyhráli suverénně. S „desítkou“ přestali, aby konečně plně zhodnotili svůj vynikající standard. Devátý titul v kombinaci jim pomohl překonat i jistý dosavadní rekord v generální titulární bilanci (29).

David Odstrčil s Tarou Bohak DSP Kometa Brno byli spolehlivě druhí ve standardu, což se čekalo, ale také v latině (až na Rumbu – 3.), což se nečekalo. Budou zdatnými nástupci dosavadních mistrů a jenom si přeji, aby je konkurence dohnala k ještě vyšším metám než úřadující šampioni.

Třetí, další pár z DSP Kometa Brno, **Michal Horníček – Yana Griščenko** sice zabodoval, tak jak si přál jenom v Rumbě (2.), ale ve všem ostatním byl více než spolehlivě třetí, takže 15 ti bodový náskok před čtvrtými je v tabulce výsledků hlavní kategorie dospělých nejvyšší. Protože jsou, jak jsem již uvedl, ze stejného klubu jako vicemistři, mohli by být právě oni onou zdravou konkurencí, o které jsem hovořil.

Nejméně populární čtvrté místo získal poměrně nový pár FBT Color Dance Team **Marek Bureš – Katerina Kalish**. Jejich silnější stránkou byla rozhodně latina (4x4.), i když ve Waltzu se na ně usmálo štěstí v podobě čtvrtého místa také. 4 x 5. ve zbývajícím standardu jim už nemohlo pokazit „bramborovou“ medaili.

Standard viditelně značně lepší než latinu předvedli pátí **Michal Drha a Klára Zámečnicková** TK Orel Telnice. Waltz sice ztratili se čtvrtými, ale čtvrtá místa v ostatním standardu je stále držely nad vodou, když se v každém latinskoamerickém tanci ocitali na posledním (šestém) místě finále („pod vodou“).

Jiří Zejda s Kateřinou Jančovou TK Orel Telnice byli ve finále už loni. Dokonce se zdá, že si šestým místem pohoršili. Ale opak je pravdou, letošní konkurence byla (a to nemluvím jen o finále) daleko silnější a šesté místo ve standardní části, vylepšené všemi latinskými tanci na páté příčce je mohlo jedině potěšit, zvláště, když s pátými prohráli jen o již dříve zmiňované 4 body!

A ještě, co se mi nelíbilo na této kategorii? Standard: Většina Tang! Nejsou frázována, nemají atmosféru a postrádají dynamiku (kontrast) a náboj. Jsou zbytečně **rychlá a dramaticky prázdná**, často **připomínají swingové tance**. Ve Slowfoxu a Quickstepu se příliš často projevuje naprostá **absence Slow kroku** na 2 hudební doby.

Latina: Vypadá **málo tanečně** (příliš nacvičeně). I když je choreografie propracována do nejmenšího detailu, stále to musí vypadat, jako když pán dámu **vede** (to je podmínka **partneringu**). Schválně píše **dáma**, protože ta musí v jistých svých gestech a postojích skutečně vypadat jako dáma (i když se přitažlivě rozpustilá děvčátko také připouští, ale chce to **vkus** a ten často někde a někomu chybí).

Ing. Zdeněk Landsfeld